

SENYORA...L'HOQUEI ÉS MOLT MÉS!!!

2014-02-03

Suposo que crida una mica l'atenció quan ens veuen pel carrer amb aquestes bosses tan impressionants i el pal aquest llarg penjat a l'esquena...i ja no dic res si el que la porta és el meu company porter... L'altre dia una senyora em va preguntar i jo li vaig dir que feia hoquei. Hoquei !!! Va exclamar i em va respondre: I...quin esport és aquest??? Doncs...aquestes línees van dedicades a aquesta senyora i a tots els que desconeguin que l'hoquei és molt més !!! Segons la Viquipèdia,l'hoquei sobre patins és un esport d'equip practicat sobre patins de rodes entre dos equips de cinc jugadors cadascun, consistent a impulsar una bola amb l'estic cap a la porteria defensada per l'equip contrari per tal d'introduir-la-hi. Però...entre nosaltres, l'hoquei és molt més...

Que ens diferencia d'altres esports??? En primer lloc, la indumentària necessària per jugar. Mentre altres jugadors d'altres esports necessiten 5 minuts per poder entrenar o competir, els nostres jugadors tenen uns preliminars bastant extensos. Això és degut a la quantitat de proteccions necessàries pel fet de jugar amb uns patins, un estic i una bola. I, bé, no cal dir que en el cas dels nostres porters, aquest temps és encara major. Tema a part el dels cordons dels patins; 2'5-3 metres cadascun, que donen lloc a veritables batalles quan s'enganxen a les rodes, la borsa del company que tens al costat o, la paciència necessària per desfer els nusos que s'han fet quan arribes tard a l'entrenament ... L'hoquei és un esport molt complet, en el qual hi ha de compaginar diferents habilitats: ** força, tant pel contacte físic, com per defensar o atacar.

** velocitat que es requereix i s'adquireix anant sobre rodes. ** coordinació patí-estic-pilota, la qual cosa demana actes intel·ligents que impliquen mecanismes de percepció, decisió i execució. I si parlem de porters, suma-li la posició que han de mantenir ajupits durant tot el partit.

** resistència, comporta molt desgast aguantar el ritme trepidant que s'adquireix. Aquests nens,

tant jugadors com porters, també aprenen a ser valents perquè per posar-se davant d'una pilota que pot assolir els 100 kilòmetres per hora cal ser-ho. Si poguéssim visualitzar el seu interior durant el transcurs d'un entrenament o d'un partit, podríem veure en ells com l'adrenalina es fa present, el cos envia químics des del cervell que fa que els seus cors bateguen més ràpid, la respiració es fa més forta. Se'ls aguditza la ment, la vista i l'oïda. Els músculs es posen tensos i s'omplen d'energia... Un altre caràcter diferenciador, i en aquest cas pejoratiu, és l'escassa difusió, a tots els nivells, que té el nostre esport. Està clar que no ens dediquem a ell amb finalitats lucratives, sinó per amor.

